

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0828 van 22 maart 2016
in de zaak 1516/RvVb/0046/SA

In zake: mevrouw **Pauline PENNE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Konstantijn ROELANDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Recolettenlei 9
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Departement Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

de nv **ASPIRAVI**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 september 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Departement Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 14 augustus 2015, waarbij aan de tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een windpark bestaande uit 4 windturbines met bijhorende middenspanningscabines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen nabij de gewestweg N45 te 9450 Haaltert en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 1497C, 150, 162D, 1745, 1881A, 653, 658H, 658L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd in de samenhangende zaak 1516/RvVb/0046/UDN. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 februari 2016, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn ROELANDT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Klaas DE PAUW die *loco* advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Gregory VERHELST die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv ASPIRAVI verzoekt met een aangetekende brief van 22 december 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 25 januari 2016 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

1.

Op 10 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een windpark bestaande uit 4 windturbines langs de N45.”

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels gelegen in agrarisch gebied. WT3 en WT4 zijn gelegen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 september 2010 tot en met 29 oktober 2010, worden 28 bezwaarschriften ingediend, waaronder een petitie met 1256 handtekeningen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 4 oktober 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 28 september 2010 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 4 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De interdepartementale Windwerkgroep brengt op 7 december 2010 een ongunstig advies uit.

De NV Fluxys brengt op 5 september 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert brengt op 22 november 2010 het volgende ongunstig advies uit:

“ ...

Ruimtelijke afwegingen op meso schaal

...

De voorgestelde inplantingsplaatsen van deze vier windturbines lijkt in deze context veeleer willekeurig. De turbines vormen niet echt een baken in het landschap en zijn weinig strategisch gekozen.

...

Besluit

Het project voor het bouwen van vier windturbines is vanuit ruimtelijk oogpunt niet geoptimaliseerd. Via een planningsinitiatief kan een strategische keuze van de inplanting voor windturbines beter gemotiveerd worden. Dit project wordt dan ook ongunstig geadviseerd.

...”

Het Directoraat-generaal Luchtvaart brengt op 3 december 2010 een gunstig advies uit.

De verwerende partij verleent op 27 januari 2011 aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een windpark met bijhorende middenspanningscabines, met uitzondering van de permanente toegangswegen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg / ruimtelijke uitvoeringsplannen

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift want de werken staan niet in functie van de agrarische gewestplanbestemming.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Art. 4.4.9. : (...)

...

Het typevoorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding '4. Landbouw', zoals aangegeven in de Bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (11 april 2008), bepaalt daarbij onder meer: Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten: .../...

Het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen

De principiële rechtsgrond voor het project – zoals hoger omschreven – gezocht in art. 4.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan(...), indien daarbij gerefereerd kan worden aan 'voor vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding van bepaalde standaardtypebepalingen'.

...

De aanvraag voldoet aan twee belangrijke principes van de omzendbrief RO/200/02, nl. het bundelingsprincipe en het clusteringsprincipe. De bundeling met de N45 is doorslaggevend omdat de weg vergelijkbaar is met een autosnelweg (2 baanvakken in elke richting, drukke verbindingsweg). Bovendien geldt voor windturbine 1 en 2 ook de bundeling met de bovenvermelde hoogspanningslijnen. Het clusteringsprincipe wordt gevolgd, vermits de windturbines door hun hoogte visueel grotere tussenafstanden verdragen zonder dat de eenheid van de groep verdwijnt.

Om voormelde redenen wordt het ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep niet bijgetreden.

Windturbine 2 is gelegen nabij (300m) een modelvliegtuigclub in Denderleeuw. De vergunde recreatieve activiteit zal uit veiligheidsoverwegingen mogelijk met een kleine oppervlakte worden ingeperkt, maar deze activiteit wordt hierdoor geenszins onmogelijk gemaakt.

Het college van burgemeester en schepenen van Haaltert brengt ongunstig advies uit deels gebaseerd op de talrijke bezwaarschriften, het advies van de GECORO en eigen overwegingen. Het college is van oordeel dat de ruimtelijke afweging in het dossier niet grondig genoeg gebeurde. Meer bepaald de voorgestelde uitwerking van het bundelingsprincipe met de aanwezige woonkernen, kmo-zones en ook de N45.vindt het college te vergezocht. De Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar kan zich hier niet bij aansluiten, zoals hoger toegelicht.

Gezien het dossier te weinig informatie bevat over de permanente toegangswegen, wordt dit onderdeel voorlopig uit de aanvraag gesloten en dient hiervoor een apart dossier ingediend. Over de bijhorende middenspanningscabines is er wel voldoende informatie zodat deze vergund kunnen worden.

Gezien de weerlegging van de hogervermelde bezwaren en de twee negatieve adviezen, is de voorliggende aanvraag met uitsluiting van de toegangswegen vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar, mits naleving van een aantal voorwaarden zoals hiervoor aangegeven.

...

2.

Met een aangetekende brief van 28 februari 2011 verzoekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen om de vernietiging van die beslissing. Met een arrest van 30 juni 2015 met nummer A/2015/0402 vernietigt de Raad de vergunning van 27 januari 2011, en beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een vervalt termijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest. De vernietiging is onder meer als volgt gemotiveerd:

“ ...

2.

Zoals reeds vastgesteld onder punt A blijkt dat de inplanting van windturbines in landschappelijk waardevol agrarisch gebied dus in principe toegelaten is. Het “landschappelijk waardevol” karakter betreft immers een overdruk, waarbij het onderliggende bestemmingsvoorschrift, het agrarisch gebied, blijft bestaan en van doorslaggevend aard is.

Uit het voorgaande citaat van het typevoorschriftenbesluit blijkt dat de effecten van de inplanting ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd.

Los van de vraag of bij toepassing van artikel 4.4.9 VCRO, dat formeel – gezien de plaats voorzien in de VCRO – een afwijkingsbepaling is, maar inhoudelijk eigenlijk een wijze is van updaten van de gewestplanvoorschriften om tegemoet te komen aan de hedendaagse planologische actualiteit en noodzakelijkheid, een esthetische toets moet gebeuren in de zin van artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit (esthetisch criterium op basis van de vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschap) dan wel een esthetische toets op basis van de landschappelijke kwaliteiten (zoals te beschrijven in de lokalisatienota), staat vast dat de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan een formeel motief zal moeten wijden aan de impact en het effect van de inplanting van de windturbines op de bijzondere kwaliteit/ (schoonheids)waarde van het landschappelijk waardevolle gebied waar de windturbines zullen worden ingeplant.

(...)

4.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet afdoende dat de ‘mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbatings(mogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten’ werden geëvalueerd.

Wanneer enerzijds in de beschrijving van de aanvraag wordt vastgesteld dat windturbine 3 zich ten westen van een natuurgebied bevindt begrensd door de N45 en een andere straat en windturbine 4 zich bevindt in een gebied dat ook begrensd wordt door de N45, een

natuurgebied aan de Wildebeekvallei en een andere straat, dan kan de loutere vaststelling dat de windturbines een bestaande bundeling van lijninfrastructuur markeren, niet volstaan als de hierboven vermelde 'esthetische toets'.

In de bestreden beslissing wordt zelf gesteld dat de vraag in hoeverre de windturbines de schoonheid van het landschap aantasten, afhangt van de waarde van het landschap, maar behalve de vaststelling dat er in de omgeving geen beschermde landschappen of ankerplaatsen zijn, bevat de bestreden beslissing geen overwegingen over de landschappelijke kwaliteiten van het landschappelijke waardevolle gebied zelf.

De overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de in de omgeving bestaande toestand en in het algemeen met betrekking tot de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening zoals de afstand tot de omringende bebouwing of de beschermenswaardige onroerende goederen, zijn evenwel, in tegenstelling met wat de tussenkomen partij voorhoudt, geen overwegingen waaruit zou moeten blijken dat de inplanting van de windturbines geen schadelijke gevolgen toebrengen aan de landschappelijke kwaliteiten van het landschappelijke waardevolle agrarische gebied. De uit te voeren 'esthetische toets', ook in kader van artikel 4.4.9 VCRO is immers een andere toets dan deze van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Ook de weerlegging van de standpunten van de eerste verzoekende partij inzake het bundelingsprincipe en de lijninfrastructuur kunnen bij de beoordeling van de landschappelijke kwaliteiten en dus het esthetisch aspect niet betrokken worden, aangezien de vraag of de geplande windturbines voldoen aan de criteria zoals vooropgesteld in de omzendbrief RO/2006/02 en de vraag naar de vrijwaring van de schoonheidswaarde van het gebied, waarbij de landschappelijke kwaliteiten van dit gebied moeten vooropgesteld en geëvalueerd worden ten aanzien van de impact van de inplanting, duidelijk andere doelstellingen hebben.

In zoverre uit de bestreden beslissing in enigerlei mate zou kunnen afgeleid worden dat er wordt verwezen naar de lokalisatienota zelf, moet vastgesteld worden, los van de vraag of de daarin opgenomen vaststellingen zelf wel afdoende zijn, dat deze nota niet gevoegd wordt bij de bestreden beslissing.

Het middel is gegrond.

...

3.

Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure hernomen.

De verwerende partij beslist op 14 augustus 2015 opnieuw om aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De 4 windturbines worden ingeplant ten oosten van en parallel aan de N45, de gewestweg die Aalst verbindt met Ninove. De gewestweg situeert zich dicht bij de gemeentegrens Haaltert-Denderleeuw. De turbines hebben een masthoogte van max. 113m en een rotordiameter van max. 90m, met dien verstande dat de maximale totale hoogte de 150 m niet overschrijdt.

Windturbines 1 en 2 liggen in het agrarisch gebied dat in het zuiden en het noorden begrensd wordt door natuurgebieden, respectievelijk rond de Oliemeersbeek en de Molenbeek.

De windturbines 3 en 4 bevinden zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (LWAG) ten oosten van de N45. Voor WT4 betreft het een klein LWAG met een maximale lengte van ca. 1100m en een breedte van ca. 300m, dat begrensd wordt door de N45 (ten W), beboste beekvalleien in aanpalend natuurgebied (ten N, ten O en ten Z) en woongebied in het NO. In dit LWAG bestaat het landschap uit diverse akkers en weilanden, die ontsloten worden via de aanwezige openbare wegenis.

WT3 bevindt zich in een nog kleiner LWAG, met een maximale lengte van ca. 950m en een breedte van 100 à 200m, dat begrensd wordt door de N45 (ten W), beboste beekvalleien in aanpalend natuurgebied (ten N en ten O) en de Vlamstraat in het Z. Ook in dit LWAG bestaat het landschap uit diverse akkers en weilanden, die ontsloten worden via de aanwezige lokale wegenis.

Het ruimere LWAG ten O van de vallei van de Wildebeek wordt doorsneden door 2 HS-lijnen (70kV en 150 kV) die prominent aanwezig zijn in het landschap.

Het dichtstbijzijnde woongebied ligt ten westen van de N45 op een 300-tal meter van WT2. De dichtstbij gelegen individuele woning bevindt zich op 268m afstand van WT3.

WATERTOETS

...

PROJECT-M.E.R.-SCREENING

De aanvraag valt niet onder de projecten van bijlage I van het MER-besluit waarvoor een project-MER moet worden opgesteld.

Aangezien er geen aanzienlijke invloed op een bijzonder beschermd gebied wordt verwacht, is rubriek 3, 1) van bijlage II evenmin van toepassing en moet er geen MER of MER-ontheffingsdossier worden opgesteld.

De aanvraag valt wel onder de projecten, vermeld in bijlage III van voormeld besluit, meer bepaald in rubriek 3, a) industriële installaties voor de productie van elektriciteit.

...

Bespreking

Het inplanten van de 4 windturbines in het agrarisch gebied heeft geen noemenswaardige invloed op de land- en tuinbouw. Het agrarisch gebruik van de landbouwgronden wordt door de turbines nauwelijks beperkt.

In de nabijheid van de windturbines is geen ankerplaats, beschermd landschap of beschermd dorps- of stadsgezicht gelegen. De aanvraag is, wat WT3 betreft, wel gelegen in een relictzone: 'Zijbeken van de Dender en gebied Nederhasselt-Steenhuize-Wijnhuize'. Deze relictzone bestaat uit 3 beken (Wildebeek, Molenbeek-Kipsteekbeek en Molenbeek) en de open kouter in Denderleeuw. Zoals hiervoor beschreven staat WT3 niet in het open koutergebied, maar in de kleine deelruimte, palend aan de N45. Anderzijds wordt het betrokken open koutergebied reeds doorsneden door 2 HS-lijnen (70kV en 150 kV).

Om die redenen worden er geen nadelige gevolgen verwacht voor wat betreft het landschap en onroerend erfgoed (zie ook bij de rubrieken hierna).

De projectzone is niet gelegen in een broed-, pleister- en/of rustgebied, weidevogel- of akkervogelgebied, noch in de nabijheid van seizoens-, slaap- en voedseltrekroutes. Nadelige invloeden op vogelpopulaties worden bijgevolg niet verwacht.

De inplanting ligt niet in of nabij een VEN/IVON gebied. De windturbines zijn gesitueerd op ca. 2km afstand van het dichtstbijzijnde VEN-gebied, nl. De Vallei van de Dender en de Mark. Deze afstand is voldoende groot zodat er geen schade kan optreden.

De projectzone situeert zich niet in of nabij een vogelrichtlijngebied en is ook niet gelegen in of nabij een habitatrichtlijngebied. De inplanting van de turbines zal bijgevolg geen nadelige gevolgen hebben op dergelijke gebieden.

De geplande windturbines WT1, WT3 en WT4 zijn gelegen in een biologisch minder waardevol gebied. WT2 bevindt zich in een gebied, dat bestaat uit een complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen (grasland met bomenrijen en

houtkanten). Gelet op de beperkte grondinname zal er geen significante impact zijn op het betrokken grasland; de aanvraag heeft geen gevolgen voor de bestaande bomenrijen en houtkanten.

Het realiseren van de windturbines heeft slechts een minimale invloed op het bodemgebruik door de beperkte oppervlakte-inname. Tevens wordt er voor gezorgd dat hemelwater nabij de windturbines kan infiltreren.

Uit onderzoek naar de veiligheidsaspecten volgt dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de directe risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn.

Bijgevolg kan uit deze beoordeling geconcludeerd worden dat er ingevolge dit project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn. In die omstandigheden kan dan ook besloten worden dat de opmaak van een milieueffectenrapport geen bijkomende gegevens zal opleveren.

Het windturbinepark brengt door zijn beperkte grondinname ook de realisatie van de algemene bestemming van het gebied niet in het gedrang.

Besluit

De milieugevolgen van de aanvraag kunnen voldoende ingeschat worden. Rekening houdende met de criteria van bijlage II DABM (kenmerken van het project, plaats van project en kenmerken van de potentiële effecten) worden geen aanzienlijke milieueffecten verwacht.

De opmaak van een project-MER is derhalve niet nodig.

BEOORDELING VAN DE IMPACT VAN WT3 EN WT4 OP HET LANDSCHAPPELIJK WAARDEVOL AGRARISCH GEBIED

In art. 15.4.6.1. van het KB van 28 december 1972 wordt gesteld: (.....)

Ook moeten, ingevolge de toepassing van art. 4.4.9 VCRO en het typevoorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding '4. Landbouw', de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten geëvalueerd worden.

Zoals bij de bespreking van de bezwaren en de beschrijving van de aanvraag en de omgeving reeds werd aangegeven, bevinden WT3 en WT4 zich in kleine LWA-gebieden die door lijninfrastructuur en natuurgebieden van naburige LWA-gebieden zijn gescheiden. Ter hoogte van WT4 vormt de N45 over ca. 1,5km de grens van het LWAG met het agrarisch gebied ten W ervan.

Een duidelijke landschappelijke meerwaarde in de ruime omgeving wordt gevormd door de beboste beekvalleien die op het gewestplan de bestemming 'natuurgebied' hebben.

Uit de voormelde omschrijving van de karakteristieken van de betrokken LWA-gebieden, blijkt dat het slechts kleine deelruimten betreft, in belangrijke mate beïnvloed door naburige lijninfrastructuur en/of andere gebieden met een 'harde' bestemming (wonen en KMO-zone).

Mede door de impact van de naburige HS-lijnen zal de inplanting van de windturbines geen schaalverkleinend effect op het landschap tot gevolg hebben.

Het is uiteraard zo dat er weinig landschappen zijn, buiten de (juist omwille van hun bestemming) reeds zwaar door soms zeer grootschalige bebouwing en constructies aangetaste industrie- en havengerelateerde gebieden, die niet op één of andere manier beïnvloed worden door de inplanting van windturbines.

Vanuit de redenering dat elke impact op het landschap als een ontoelaatbare schade beschouwd wordt, zouden er dan ook buiten voormelde zones geen windturbines kunnen toegestaan worden. De realiteit is evenwel dat ook in andere landschappen, die juist door de reeds aanwezige impact van een aantal harde infrastructuren aangetast zijn, een

bundeling kan gerealiseerd worden om te komen tot een nieuw landschap dat de aanwezige kenmerken van het oorspronkelijke landschap, de reeds toegevoegde infrastructuur (een autosnelweg, op- en afrittencomplex, overbrugging door lokale wegenis, FIS-leidingen, ...) combineert met een cluster van windturbines.

Dergelijke vrij nieuwe 'energielandschappen' zijn, vanuit de bevoegdheid en de bezorgdheid van de Vlaamse overheid om het aandeel van groene energievoorzieningen relevant op te drijven, op vandaag overigens een noodzaak. Op tientallen zorgvuldig geselecteerde locaties in Vlaanderen werd reeds het bestaansrecht van deze landschappen aangetoond, zonder dat daardoor een ontoelaatbare landschappelijke impact werd veroorzaakt, juist omdat voormelde clustering en bundeling met grootschalige infrastructuur werden nagestreefd.

Door het voorzien van windturbines wordt een nieuw landschap gecreëerd, zonder dat de bestaande specifieke landschappelijke elementen worden vernietigd of dat bepaalde ruimtelijke ontwikkelingen en opties worden uitgesloten. Het feit dat traag draaiende drieliekers worden voorzien, voorkomt ook een verstoring van de rust van het landschap. De voorziene windturbines zijn door hun grotere hoogte van een andere orde dan de bestaande landschapselementen. Ze overstijgen deze. Het is dan ook de bedoeling om ze ergens te laten bij aansluiten en om ze ergens mee te kunnen associëren.

De voorziene windturbines worden geassocieerd met de N45 en ook met de aanwezige HS-lijnen.

De afstand tot de N45 ligt in de grootteorde van de maximale tiphoogte van de windturbines; dergelijke afstanden worden in elk geval nog ervaren als een bundeling met de weg.

Daardoor wordt het dynamisch karakter van deze transportas, waar zich een belangrijk deel van het actueel woon-werkverkeer en nog meer van regionaal en (inter)nationaal vervoer in het kader van de economische activiteit afspeelt, aangevuld met een zicht op een onderdeel van de hedendaagse groene energieproductie, zoals reeds terug te vinden langs meerdere autosnelwegen in Vlaanderen.

Het mag duidelijk zijn dat 'landschappen' in de loop der tijden mee geëvolueerd zijn ingevolge de behoeften en technologische ontwikkeling van de 'gebruikers' ervan. Autosnelwegen met aanhorigheden zoals op- en afritten, overbruggingen, verlichtingsmasten, GSM-masten, vrij grootschalige verkeerssignalisatie zijn sinds lang vergroeid met onze kijk op de 'aanpalende' landschappen, net zoals HS-lijnen. Op vandaag maken daar steeds vaker ook windturbines deel van uit.

Dat de inplanting van windturbines in beschermd landschap of erfgoedlandschap moeilijk kan verantwoord worden, hoeft geen betoog. Maar binnen andere landschappen met vrij beperkte zichtlijnen vanaf of naar grootschalige infrastructuur of naar omliggende, soms dicht bebouwde, woonomgevingen (waar juist om milieutechnische redenen de nodige afstand bewaard wordt), maar waar de eigenlijke bestemming en het gebruik van de betrokken gebieden niet worden geschaad, kan niet automatisch gesteld worden dat ontoelaatbare schade wordt aangebracht aan de landschappelijke waarden van het gebied, noch dat de goede ruimtelijke ordening er door in het gedrang zou gebracht worden.

Uit voorgaande overwegingen kan afgeleid worden dat het project geen negatieve impact heeft op de kwaliteit en de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied, op voorwaarde dat de windturbines qua vorm en afmetingen, type en kleur op elkaar afgestemd zijn (hetgeen hier het geval is).

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Windenergie is één van de noodzakelijke opties om de bindende Europese doelstelling voor België (een aandeel van 13% hernieuwbare energie in het energieverbruik) te halen, alsook om de doelstelling te behalen die geformuleerd is in het Vlaams Energiedecreet, om tegen 2020 20,5% van de certificaat-plichtige elektriciteitsleveringen uit hernieuwbare energiebronnen te halen.

In het kader van het Energiedecreet stelt de Vlaamse Regering voor elk jaar een bruto binnenlandse groene stroomproductie voorop en legt ze indicatieve subdoelstellingen per hernieuwbare energiebron vast die erop gericht zijn de vooropgestelde bruto binnenlandse groene stroomproductie te bereiken. Op 31 januari 2014 heeft de Vlaamse Regering subdoelstellingen tot 2020 vastgelegd. Voor windenergie komen deze doelstellingen overeen met een jaarlijks bijkomend vermogen aan windturbines van 80 MW van 2014 tot 2020, en een productietoename tot 2094 GWh in 2020.

De elektriciteitsproductie via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is duurzaamheid een belangrijk concept. In artikel 1.1.4 is het volgende opgenomen: (...)

Duurzaamheid vormt dus een onderdeel van de goede ruimtelijke ordening. Ook het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gaat uit van duurzaamheid. Het komt er bijgevolg op aan de vraag naar locaties voor de oprichting van windturbines te verzoenen met de vraag naar een kwaliteitsvolle ruimtelijke ordening. Eén van de basisdoelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is het behoud en waar mogelijk de versterking van het buitengebied.

De ruimtelijke concentratie van windturbines binnen een windturbinepark is ook van belang. De ruimtelijke concentratie wordt bepaald rekening houdend met technische vereisten, optimalisatie van de energieproductie en een optimale milieutechnische inplanting.

De locatiekeuze voor windturbines en windturbineparken moet passen in de samenhangende visie op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van het gebied in kwestie. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden afwegingselementen vermeld op basis waarvan een toetsing van de locatie voor de windturbines of windturbineparken aan de visie op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling kan plaatsvinden:

- het project sluit aan bij de schaal en de opbouw van het landschap in kwestie;
- de omvang van het project tast de structuur en de essentiële functies van de randstedelijke gebieden of het buitengebied niet aan.

Concreet betekent dat laatste afwegingselement dat de oprichting van windturbines of een windturbinepark in het buitengebied wel kan in of nabij een bos en nabij een natuurgebied met eerder beperkte natuurwaarde, maar in principe moet worden vermeden in gebieden met een (potentieel) belang voor speciale beschermingszones.

Omdat potentiële locaties in Vlaanderen schaars zijn is het, vanuit het principe van een duurzaam ruimtegebruik, bovendien van belang dat dergelijke locaties optimaal ingevuld geraken.

De principiële rechtsgrond voor het project — zoals reeds hoger aangegeven — zit vervat in art. 4.4.9 VCRO, waardoor via de vergunningsprocedure kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan (in casu het vigerend gewestplan, dat het project situeert in (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied), indien daarbij gerefereerd kan worden aan 'voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen'.

In de rubriek 'Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' werd de inhoudelijke samenhang tussen de decretale bepalingen en het overeenkomstig type-voorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding 'Landbouw', vanuit de specifieke concordantieregeling uitvoerig toegelicht.

Windturbines hebben slechts een beperkte grondinname (uiterst miniem t.o.v. het areaal landbouwgrond in het gebied) en zij hebben geen impact op gewassen en vee; ter zake kan verwezen worden naar het voorwaardelijk gunstig advies ADLO. Hieruit kan besloten worden dat de voorziene handelingen door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen.

De aanvraag voldoet aan de belangrijke principes van de omzendbrief R0/2014/02, o.a. het bundelingsprincipe en het clusteringsprincipe. De bundeling met de N45 is doorslaggevend omdat de weg vergelijkbaar is met een autosnelweg (2 baanvakken met pechstrook en fietspad in elke richting, gescheiden door een middenberm); de N45 is een drukke verbindingsweg met diverse gelijkgrondse kruisingen, verlichtingspalen, grootschalige verkeersborden, ... De N45 is de verbindingsas tussen de stedelijke gebieden van Aalst en Ninove; hij is tevens een aanvoerweg vanuit het zuiden naar de E40. Ten oosten bevindt zich het verstedelijkt gebied van Denderleeuw; de gemeente Haaltert is aangeduid als een hoofddorp. Hierlangs gebeurt de inplanting van de windturbines. Haaltert sluit aan bij de bundel van grootschalige infrastructuur tussen Brussel en Gent. In deze bundel ligt de autosnelweg E40 en de spoorlijn Oostende-Brussel. Daarnaast liggen regionale infrastructuurlijnen op de gemeentegrens m.n. de Expresweg N45 van Ninove naar de E40 en de spoorlijn Zottegem naar Brussel. In deze bundel van infrastructuur worden de 4 windturbines in 2 clusters van 2 windturbines ingeplant parallel en zo dicht mogelijk aansluitend aan de Expresweg.

Deze lijninfrastructuur heeft een duidelijke ruimtelijke en visuele impact op het landschap dat doorsneden wordt en versnipperd zo de open ruimte. De lijnopstelling van de turbines is voorzien zo dicht mogelijk bij de N45, rekening houdend met alle beperkingen (zoals de Fluxys-leiding) en op een quasi identieke afstand. Zoals reeds gemeld, ligt de afstand tot de N45 in de grootteorde van de maximale tiphoogte van de windturbines; dergelijke afstanden worden in elk geval nog ervaren als een bundeling met de weg. Bovendien geldt voor windturbines 1 en 2 ook de bundeling met de aanwezige bovengrondse hoogspanningslijnen, direct ten westen van de N45. Hiermee werd geen rekening gehouden in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep (IWWG).

Het clusteringsprincipe wordt gevolgd, vermits de windturbines door hun hoogte visueel grotere tussenafstanden verdragen, zonder dat de eenheid van de groep verdwijnt.

Terwijl in het advies van de IWWG gemeld wordt dat, ingevolge de inplanting in een zone met meerdere archeologische sites, voorwaarden en bijzondere voorschriften dienen aangevraagd te worden bij Onroerend Erfgoed, werd door dit agentschap een onvoorwaardelijk gunstig advies in toepassing van het decreet op het archeologisch patrimonium geformuleerd.

Om voormelde redenen wordt het ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep niet bijgetreden.

Windturbine 2 is gelegen nabij (op ca. 300m) een modelvliegtuigclub in Denderleeuw. Van deze vergunde recreatieve activiteit zal de actieradius uit veiligheidsoverwegingen in de richting van de N45 deels worden ingeperkt, maar deze activiteit wordt hierdoor geenszins onmogelijk gemaakt.

Het college van burgemeester en schepenen van Haaltert bracht een ongunstig advies uit, gebaseerd op de talrijke bezwaarschriften, het advies van de GECORO en eigen

overwegingen. Het college is van oordeel dat de ruimtelijke afweging in het dossier niet grondig genoeg gebeurde. Meer bepaald de voorgestelde uitwerking van het bundelingsprincipe met de aanwezige woonkernen, KMO-zones en ook de N45 vindt het college te vergezocht.

Uit de uitvoerige beoordeling van de bezwaren en de toetsing aan de principes van de omzendbrief (zie hiervoor) kan besloten worden dat de ingediende bezwaren ontvankelijk, maar grotendeels ongegrond zijn. Voor zover ze gegrond zijn, kan er aan de bezwaren tegemoet gekomen worden door het opleggen van de passende voorwaarden.

Op basis van de documenten van het aanvraagdossier en van de lokalisatienota in het bijzonder, kan bezwaarlijk gesteld worden dat er geen degelijke ruimtelijke afweging van het project zou gebeurd zijn. Deze afweging gebeurde in functie van de diverse criteria die in de omzendbrief ter zake worden geformuleerd. Zoals reeds vermeld, is er duidelijk sprake van bundeling met de aanwezige lijninfrastructuren in het gebied, die reeds een relevante ruimtelijke impact op het landschap hebben. Bij de inplanting werd niet enkel rekening gehouden met de optimalisatie van de energieproductie, maar ook met de afstand tot bewoning, de veiligheidsafstand tot gasleidingen, de nabijheid van een aantal beekvalleien en de mogelijke impact op natuurwaarden en het landschap. De afstand tot de N45 ligt in de grootteorde van de maximale tiphoogte van de windturbines; dergelijke afstanden worden in elk geval nog ervaren als een bundeling met de weg.

Hierbij kan ook gemeld worden dat de windturbines in overeenstemming zijn met het provinciaal 'beleidskader windturbines'.

Door de quasi gelijke afstanden die de windturbines aanhouden ten opzichte van de N45; hun gelijke vorm en afmetingen, type en kleur, en door de traag draaiende wieken, vormen de windturbines een geordend geheel in aansluiting bij de bestaande infrastructuur.

Al deze elementen zorgen ervoor dat het project zal ervaren worden als een kwalitatief windpark, zonder aantasting van het landschap, dit zowel binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, als daarbuiten in de omliggende bestemmingsgebieden. De windturbines integreren zich in het bestaande landschap en zijn dus verenigbaar met de actuele landschappelijke kwaliteiten.

Verder houdt de inplanting ook rekening met de vereisten van efficiënt bodemgebruik en wordt de verstoring van de uitbatingsmogelijkheden van de landbouwbedrijven minimaal gehouden, gelet op de beperkte grondoppervlakte van de windturbines en hun inplanting t.o.v. de perceelsgrenzen.

Omwille van voormelde redenen kan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen niet bijtreden.

In het dossier, meer bepaald in de lokalisatienota, wordt aangetoond dat rekening gehouden wordt met het principe van een duurzaam ruimtegebruik; uit onderzoek werd voor de betrokken locatie de optimale invulling bepaald. Dit betreft de cluster van windturbines in voorliggende aanvraag.

De aanvraag is in overeenstemming met de omzendbrief RO/2014/02 en voldoet aan de randvoorwaarden van de voormelde afwijkingsmogelijkheden, vervat in art. 4.4.9. VCRO.

Er zijn geen woningen van derden of woongebieden op minder dan 268m, resp. 300m van de turbines gelegen. Op basis van de gedetailleerde gegevens uit de lokalisatienota en conform de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines" van 2014 (eveneens verankerd in de intussen definitief verworven milieuvergunning) kan er van uit gegaan worden dat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt zal worden.

De oorzaak van het voortgebrachte geluid is tweevoudig. Het wordt vooral gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt

geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator.

De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken en dergelijke meer.

De betreffende zone wordt gekenmerkt door een vrij hoog achtergrondgeluidsniveau omwille van de N45. De aanvrager geeft aan alles in het werk te stellen om het geluidsniveau te reduceren tot een niveau waarbij hinder voor de omgeving zoveel mogelijk vermeden wordt; dit geldt onverminderd de naleving van de geldende Vlarem-regelgeving.

Er kan ter zake verwezen worden naar de milieuvergunning waarin reeds werd getoetst aan de richtwaarden uit Vlarem II en waaruit blijkt dat mits milderende maatregelen (reducties) de geluidsnormen van Vlarem II worden gerespecteerd. De naleving van de sectorale geluidsnormen kan als vergunningsvoorwaarde worden opgelegd.

De aanvrager dient zo nodig maatregelen te treffen (bv. schaduwdetectiesystemen) om te garanderen dat steeds aan de geldende voorwaarden inzake slagschaduw wordt voldaan. Er kan ter zake verwezen worden naar de milieuvergunning waarin aan deze norm (max. 8 u/jaar en 30 min/dag) werd getoetst; de exploitant moet volgens de voorwaarden van de milieuvergunning deze norm te allen tijden naleven, hetgeen mogelijk is met milderende maatregelen, zoals het stilzetten van turbines bij overschrijding norm. Er kunnen ook passende technische schikkingen getroffen worden om risico's inzake ijsprojectie en ijsval tot een minimum te beperken (detectoren, stilleggingsmechanisme). De resultaten van de veiligheidsstudie geven aan dat de veiligheidsrisico's aanvaardbaar zijn.

Uit hetgeen voorafgaat en waaruit blijkt dat voldaan kan worden aan de Vlarem-normen, kan besloten worden dat de hinderaspecten (geluid en slagschaduw) en de mogelijke impact op gezondheid en veiligheid aanvaardbaar zijn in het kader van de toetsing van de goede ruimtelijke ordening.

M.b.t. de aanvraag werden (voorwaardelijk) gunstige adviezen uitgebracht door het Directoraat-generaal Luchtvaart, het agentschap Onroerend Erfgoed (vakgebied Archeologie), de Afdeling Wegen en Verkeer (district Aalst), Fluxys nv en het Departement Landbouw en Visserij — Duurzame Landbouwwontwikkeling. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar treedt deze adviezen bij; de voorwaarden en/of aandachtspunten worden in de vergunning opgenomen.

Het dossier bevat weinig informatie over de permanente toegangswegen; vermits de aanleg van de strikt noodzakelijke toegangen tot en opritten naar installaties van algemeen belang vrijgesteld zijn van vergunning, kan de aanvrager de betrokken wegen realiseren binnen de krijtlijnen van het voorgelegd dossier.

Over de bijhorende middenspanningscabines is er wel voldoende informatie terug te vinden, zodat deze vergund kunnen worden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit voorgaande overwegingen kan besloten worden dat de aanvraag, met toepassing van voormeld art. 4.4.9 VCRO in overeenstemming is met de bestemming van het gebied en dat de schoonheidswaarde van het gebied, noch de goede ruimtelijke ordening er door geschaad worden.

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning, mits naleving van de hierna vermelde voorwaarden....”

Dat is de bestreden beslissing.

4.

Bij besluit van 17 maart 2011 heeft de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen onder voorwaarden de milieuvergunning verleend voor de windturbines 3 en 4 en geweigerd voor de windturbines 1 en 2.

De tussenkomen partij heeft tegen de weigering van de milieuvergunning voor de windturbines 1 en 2 beroep aangetekend bij de Minister van Leefmilieu. Op 13 maart 2012 verklaart de bevoegde Minister de beroepen gedeeltelijk gegrond en verleent zij de gevraagde milieuvergunning voor de 4 windturbines, mits toevoeging van een aantal bijzondere voorwaarden. Tegen de afgeleverde milieuvergunning hebben derde belanghebbenden een schorsings- en vernietigingsberoep ingediend bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak. Bij arresten van 2 oktober 2012 met nummer 220.846 en 10 oktober 2013 met nummer 225.044 wordt het schorsings-, respectievelijk het vernietigingsberoep verworpen.

5.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert heeft met een aangetekende brief van 24 september 2015 bij de Raad een beroep ingesteld dat eveneens strekt tot de vernietiging van dezelfde bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1516/0038/A.

De heer Yves HERBRANT en de heer Herman PENNE hebben met een aangetekende brief van 29 augustus 2015 bij de Raad een beroep ingesteld dat strekt tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en vernietiging van deze bestreden beslissing. De Raad heeft met het arrest van 16 september 2015 met nummer RvVb/UDN/1516/0017 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen. De vordering tot vernietiging is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1415/0776/A.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 23 oktober 2015 bij de Raad een beroep ingesteld dat strekt tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en vernietiging van dezelfde bestreden beslissing. De Raad heeft met het arrest van 30 oktober 2015 met nummer RvVb/UDN/1516/0172 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1° a) en b), van artikel 4.3.1, §2 VCRO, van de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna Inrichtingsbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids- en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

1.1

In een eerste onderdeel licht de verzoekende partij toe dat de bestreden beslissing geen afdoende en op juiste feitelijkheden gebaseerde motivering bevat met betrekking tot de aanvaardbaarheid van het vooropgestelde project ten opzichte van de schoonheidswaarde van het landschap. Zij verduidelijkt dat WT3 en WT4 gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit in principe van toepassing zijn. Zij vervolgt dat volgens artikel 7.4.13, eerste lid VCRO het bestemmingsvoorschrift 'agrarische gebieden' concordeert met de gebiedsaanduiding 'landbouw' van het typevoorschriftenbesluit. Verwijzend naar het vernietigingsarrest van de Raad van 30 juni 2015 met nummer A/2015/0402 benadrukt de verzoekende partij dat de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan een formeel motief moet wijden aan de impact en het effect van de inplanting van de windturbines op de bijzondere kwaliteit/ (schoonheids)waarde van het landschappelijk waardevolle gebied waar de windturbines worden ingeplant.

De verzoekende partij meent echter dat hoewel de verwerende partij een specifieke titel heeft gewijd aan de impact van WT3 en WT4, zij er niet in slaagt om een duidelijke en pertinente motivering naar voor te brengen met betrekking tot de verenigbaarheid van het project met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Door het louter formuleren van algemene visies en stellingen gaat de verwerende partij voorbij aan de vereiste beoordeling. Daarnaast volstaat het volgens haar niet dat de verwerende partij de schoonheidswaarde van het bestemmingsgebied ontkracht door onder andere te verwijzen naar de aanwezigheid van de N45 als een grootschalige lijninfrastructuur, de twee hoogspanningslijnen (van 70 kV en 150 kV) en 'de invloed' van 'andere gebieden'.

In ieder geval heeft de aanwezigheid van de HS-lijnen enkel betrekking op WT1 en WT2 die niet in landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn gelegen. De verzoekende partij besluit tot slot dat gelet op de voormelde vaststellingen, de bestreden beslissing niet voldoende motiveert waarom in afwijking van het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep en het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert, de verwerende partij tot de beslissing komt dat de aanvraag een aanvaardbare aantasting vormt van de schoonheidswaarde van het betrokken gebied.

1.2

In een tweede onderdeel zet de verzoekende partij uiteen dat de vier windturbines worden voorzien op een totale afstand van 3.200 m (tussen de eerste en de vierde), wat in strijd is met het bundelings- en clusteringsprincipe zoals omschreven in de omzendbrief RO/2014/02. De verzoekende partij licht in eerste instantie toe dat, gelet op de grote tussenafstand van de windturbines, er geen sprake is van een clustering en dat de bestreden beslissing ten onrechte wel vermeldt dat er sprake is van 'twee clusters'. Het volstaat volgens de verzoekende partij immers niet dat twee van de vier windturbines zich dicht bij elkaar bevinden dan de twee andere uit het aanvraagdossier opdat zij een cluster zouden vormen. In de bestreden beslissing worden daarom, volgens de verzoekende partij, de principes uit de omzendbrief RO/2014/02 uitgehold.

Verder legt de verzoekende partij uit dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing bezwaarlijk kan baseren op de grote hoogte van de windturbines om vervolgens te aanvaarden dat ze toch als "één project" kunnen worden "ervaren". Aangezien de omzendbrief pas vanaf drie windturbines spreekt over een cluster en aangezien de zogenaamde deelclusters een tussenafstand van 1,8 kilometer bevatten, is er volgens de verzoekende partij dan ook sprake van een "verrommeling" van het landschap. Zij besluit vervolgens dat de hoogte van de windturbines alvast geen draagkrachtig motief is om de windmolens te verspreiden in het landschap en dat de verwerende partij hiermee haar discretionaire bevoegdheid te buiten is gegaan.

In tweede instantie is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing niet op een aannemelijke wijze motiveert dat er sprake is van een bundeling met de N45 en met de hoogspanningslijnen. Zij betwist met name de vaststelling dat de N45 te beschouwen valt als een grootschalige lijninfrastructuur. Om haar betoog kracht bij te zetten verwijst zij nog naar het andersluidende advies van de Interdepartementale Windwerkgroep waarin die uitdrukkelijk spreekt over een 'kleine lijninfrastructuur'. Die andersluidende vaststellingen worden volgens de verzoekende partij in de bestreden beslissing niet op een afdoende wijze weerlegd.

In derde instantie wijst de verzoekende partij op het negatieve advies van het college van burgemeester en schepenen waarin wordt gesteld dat de aangewezen locatie ongeschikt is, en dat opnieuw van dit advies wordt afgeweken zonder een deugdelijke motivering.

1.3

In een derde onderdeel merkt de verzoekende partij op dat er tijdens het openbaar onderzoek het bezwaar werd geuit dat het precieze voorwerp van de aanvraag niet duidelijk is. De studies die werden uitgevoerd hebben volgens de verzoekende partij betrekking op windturbines met kleinere afmetingen en lagere vermogens dan de windturbines die het voorwerp zijn van de bestreden beslissing. De verwerende partij heeft een vergunning verleend zonder dat er zekerheid bestond over de maximale afmetingen en het maximale vermogen van de windturbines. In ieder geval meent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet staat waarom de impact van de vergunde windturbines dezelfde zal zijn.

2.

2.1

De verwerende partij antwoordt op het eerste onderdeel dat een eventuele gegrondheid van het eerste middelonderdeel enkel kan leiden tot de vernietiging van de vergunning voor WT3 en WT4 aangezien enkel die twee windturbines gelegen zijn in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Ten gronde licht de verwerende partij toe dat de bestreden beslissing vertrekt vanuit de waarde van het landschap waarin de windturbines worden ingeplant. Voor de beoordeling van de impact

die de windturbines hebben op de schoonheidswaarde moet volgens haar uitgegaan worden van de concrete schoonheidswaarde van dat landschap. De windturbines 3 en 4 bevinden zich volgens de verwerende partij elk in een klein landschappelijk waardevol agrarisch gebied die in belangrijke mate beïnvloed worden door de naburige lijninfrastructuur, wat ook tot uiting komt in de bestreden beslissing. De verzoekende partij meent dan ook foutief dat de windturbines worden ingeplant in een open kouterlandschap. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij een andere mening is toegedaan over de schoonheidswaarde van het betrokken landschap is niet voldoende om de onwettigheid van de bestreden beslissing aan te tonen.

Verder merkt de verwerende partij op dat in de bestreden beslissing duidelijk wordt gemotiveerd waarom de N45 een grootschalige lijninfrastructuur is en dat het andersluidende advies van de Interdepartementale Windwerkgroep afdoende wordt weerlegd.

2.2

Op het tweede onderdeel antwoordt de verwerende partij dat de windturbines wel degelijk worden geclusterd en dat dit als zodanig blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing. Waar de verzoekende partij verwijst naar de omzendbrief RO/2014/02 merkt de verwerende partij op dat die omzendbrief als zodanig geen richtlijnen bevat die tussenafstanden voorschrijven. Verder merkt zij op dat de omzendbrief geen verbindende kracht heeft, zodat het niet naleven van de omzendbrief in ieder geval niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verder licht de verwerende partij toe dat gelet op de hoogte (tiphoogte 150 meter) en de verre zichtbaarheid, de windturbines onmiskenbaar als een “cluster” worden aanzien in het landschap. Het loutere gegeven dat de turbines op een onderlinge afstand worden ingeplant die varieert tussen 400 meter en 1000 meter belet volgens haar niet dat er alsnog sprake is van een cluster. De verwijzing van de verzoekende partij naar het ministerieel besluit ter goedkeuring van het PRUP “Windlandschap E40 van Aalter tot Aalst” is niet dienstig aangezien in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gemotiveerd waarom de windturbines als één project zullen worden ervaren.

Daarnaast is de verwerende partij van mening dat zij in de bestreden beslissing het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep weerlegt en afdoende motiveert waarom de N45 een grootschalige lijninfrastructuur is. Bijkomend benadrukt de verwerende partij dat de windmolens met een maximale tiphoogte van 150 meter ingeplant worden op 185 meter afstand van de N45. De verzoekende partij kan volgens haar dan ook onmogelijk beweren dat de windturbines “vrij ver” van de N45 worden ingeplant er dat er geen sprake zou zijn van een bundeling met de N45. Het principe van de ‘gedeconcentreerde bundeling’ is juist toegepast, in ieder geval toont de verzoekende partij de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van de bestreden beslissing niet aan.

Met betrekking tot de lokalisatienota merkt de verwerende partij op dat er geen wettelijke verplichting bestaat om de lokalisatienota te voegen bij de te nemen beslissing.

2.3

Met betrekking tot het derde onderdeel merkt de verwerende partij op dat het voorwerp van de aanvraag met voldoende zekerheid in de bestreden beslissing staat vermeld en dat de geuite bezwaren hierover voldoende worden weerlegd.

3.

3.1

De tussenkomende partij voegt aan het eerste onderdeel nog toe dat uit het vernietigingsarrest van 30 juni 2015 met nummer A/2015/0402 niet afgeleid kan worden dat er in het kader van de clichering van artikel 4.4.9 VCRO “een esthetische toets” zoals bedoeld in artikel 15.4.6.1 Inrichtingsbesluit uitgevoerd moet worden. Zij verduidelijkt dat de Raad van State reeds heeft

geoordeeld dat de clicheringsregel ook een toepassing vindt in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, aangezien dit slechts een overdruk is van de grondkleur agrarisch gebied. Dit komt er volgens haar op neer dat de windturbines, zoals in de bestreden beslissing, vergunbaar zijn mits naleving van de generieke voorwaarde dat de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd.

De tussenkomende partij wijst er op dat artikel 4.4.9 VCRO een afwijking toestaat op de bestemmingsvoorschriften van het Inrichtingsbesluit, indien het aangevraagde vergund kan worden op grond van een vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding zoals opgenomen in de bijlage van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008. Aangezien dit in de huidige situatie het geval is, moet er volgens haar uitsluitend gekeken worden naar het typevoorschriftenbesluit, dat als zodanig geen esthetische toets vereist.

Verder stelt zij dat in de bestreden beslissing de verwerende partij omstandig stil heeft gestaan bij de kenmerken van het landschap, zowel binnen als buiten het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en bij de impact die de windturbines zullen hebben op dit landschap.

De tussenkomende partij sluit zich aan bij de argumentatie van de verwerende partij dat een louter andere mening over de schoonheidswaarde van het betrokken landschap de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aantoonst. Zij beklemtoont dat de verwerende partij met betrekking tot de landschappelijke impact beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid en dat het niet aan de Raad toekomt om zich in de plaats te stellen van de vergunningverlenende overheid. De Raad heeft terzake slechts een marginaal toetsingsrecht.

3.2

Aan het tweede onderdeel voegt de tussenkomende partij nog toe dat de omzendbrief waarnaar de verzoekende partij verwijst slechts een geformaliseerde beleidslijn is die ertoe dient de beoordeling van vergunningsaanvragen voor windturbines te stroomlijnen en dus geen bindende regels voorschrijft. Daarnaast merkt zij op dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in alle redelijkheid tot de conclusie is gekomen dat de windturbines als een cluster beschouwd kunnen worden zodat voldaan is aan het principe van de gedeconcentreerde bundeling. Verwijzend naar de bestreden beslissing beklemtoont de tussenkomende partij dat de verwerende partij duidelijk motiveert waarom er sprake is van een bundeling.

Verwijzend naar een studie en aansluitend bij de verwerende partij zet de tussenkomende partij uitvoerig uiteen dat de bestreden beslissing in overeenstemming is met de principes van de omzendbrief RO/2014/02 van 25 april 2014 en dat afdoende gemotiveerd wordt waarom er sprake is van een clustering dan wel een bundeling met bestaande infrastructuren. Aangezien het aangevraagde project net gelegen is in een potentiële zoekzone in het beleidskader voor groot- en middenschallige windturbines, opgenomen als addendum bij dat zelfde ruimtelijk structuurplan, is er volgens de tussenkomende partij geen strijdigheid met het provinciaal ruimtelijk structuurplan Oost-Vlaanderen.

3.3

Met betrekking tot het derde onderdeel van het middel sluit de tussenkomende partij zich aan bij het antwoord van de verwerende partij. Zij meent dat de bezwaren over de onduidelijkheid van het voorwerp van de aanvraag in de bestreden beslissing voldoende worden weerlegd.

Beoordeling door de Raad

1.

1.1

In een eerste onderdeel zet de verzoekende partij in essentie uiteen dat in de bestreden beslissing niet voldoende beoordeeld wordt waarom het aangevraagde de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol gebied niet in het gedrang brengt.

1.2

De in het geding zijnde partijen betwisten niet dat windturbine 3 en 4 gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. In dit gebied gelden in principe de voorschriften die zijn neergelegd in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit.

Zoals reeds vastgesteld in het vernietigingsarrest van 30 juni 2015 (nr. A/2015/0402) kan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (LWAG) op grond van artikel 4.4.9, §1 en §2 VCRO, de clicheringsregeling toegepast worden voor windturbines. Windturbines zijn in LWAG mogelijk voor zover de algemene bestemming niet in het gedrang komt en de mogelijke effecten van de windturbines ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota worden beschreven en door de vergunningverlenende overheid worden beoordeeld.

In het vernietigingsarrest van 30 juni 2015 werd reeds aangegeven dat de vergunningverlenende overheid een formeel motief moet wijden aan de impact en het effect van de inplanting van de windturbines op de bijzondere kwaliteit/schoonheidswaarde van het landschappelijke waardevolle gebied waar ze zullen worden ingeplant. Het arrest van 30 juni 2015 stelde dat uit de aanvankelijk door de verwerende partij genomen beslissing van 27 januari 2011 niet bleek dat *‘de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten’* werden geëvalueerd door de verwerende partij.

1.3

In tegenstelling tot de door de Raad vernietigde beslissing van 27 januari 2011, heeft de verwerende partij in de bestreden (herstel)beslissing een aparte titel ingevoegd “Beoordeling van de impact van WT3 en WT4 op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied”. Hoewel de verzoekende partij dit eveneens vaststelt en dus niet betwist, meent zij dat in de bestreden beslissing nog steeds geen afdoende toets wordt uitgevoerd over de impact van de vergunde windturbines op de schoonheidswaarde van het landschap en dat dit alvast niet voldoende wordt gemotiveerd.

In de bestreden beslissing zijn de volgende overwegingen terug te vinden:

“ ...

BEOORDELING VAN DE IMPACT VAN WT3 EN WT4 OP HET LANDSCHAPPELIJK WAARDEVOL AGRARISCH GEBIED

In art. 15.4.6.1. van het KB van 28 december 1972 wordt gesteld: ‘De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.’

Ook moeten, ingevolge de toepassing van art. 4.4.9 VCRO en het typevoorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding '4. Landbouw', de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten geëvalueerd worden.

Zoals bij de bespreking van de bezwaren en de beschrijving van de aanvraag en de omgeving reeds werd aangegeven, bevinden WT3 en WT4 zich in kleine LWA-gebieden die door lijninfrastructuur en natuurgebieden van naburige LWA-gebieden zijn gescheiden. Ter hoogte van WT4 vormt de N45 over ca. 1,5km de grens van het LWAG met het agrarisch gebied ten W ervan.

Een duidelijke landschappelijke meerwaarde in de ruime omgeving wordt gevormd door de beboste beekvalleien die op het gewestplan de bestemming 'natuurgebied' hebben.

Uit de voormelde omschrijving van de karakteristieken van de betrokken LWA-gebieden, blijkt dat het slechts kleine deelruimten betreft, in belangrijke mate beïnvloed door naburige lijninfrastructuur en/of andere gebieden met een 'harde' bestemming (wonen en KMO-zone).

Mede door de impact van de naburige HS-lijnen zal de inplanting van de windturbines geen schaalverkleinend effect op het landschap tot gevolg hebben.

Het is uiteraard zo dat er weinig landschappen zijn, buiten de (juist omwille van hun bestemming) reeds zwaar door soms zeer grootschalige bebouwing en constructies aangetaste industrie- en havengerelateerde gebieden, die niet op één of andere manier beïnvloed worden door de inplanting van windturbines.

Vanuit de redenering dat elke impact op het landschap als een ontoelaatbare schade beschouwd wordt, zouden er dan ook buiten voormelde zones geen windturbines kunnen toegestaan worden. De realiteit is evenwel dat ook in andere landschappen, die juist door de reeds aanwezige impact van een aantal harde infrastructuren aangetast zijn, een bundeling kan gerealiseerd worden om te komen tot een nieuw landschap dat de aanwezige kenmerken van het oorspronkelijke landschap, de reeds toegevoegde infrastructuren (een autosnelweg, op- en afrittencomplex, overbrugging door lokale wegenis, FIS-leidingen, ...) combineert met een cluster van windturbines.

Dergelijke vrij nieuwe 'energielandschappen' zijn, vanuit de bevoegdheid en de bezorgdheid van de Vlaamse overheid om het aandeel van groene energievoorzieningen relevant op te drijven, op vandaag overigens een noodzaak. Op tientallen zorgvuldig geselecteerde locaties in Vlaanderen werd reeds het bestaansrecht van deze landschappen aangetoond, zonder dat daardoor een ontoelaatbare landschappelijke impact werd veroorzaakt, juist omdat voormelde clustering en bundeling met grootschalige infrastructuren werden nagestreefd.

Door het voorzien van windturbines wordt een nieuw landschap gecreëerd, zonder dat de bestaande specifieke landschappelijke elementen worden vernietigd of dat bepaalde ruimtelijke ontwikkelingen en opties worden uitgesloten. Het feit dat traag draaiende drieliekers worden voorzien, voorkomt ook een verstoring van de rust van het landschap.

De voorziene windturbines zijn door hun grotere hoogte van een andere orde dan de bestaande landschapselementen. Ze overstijgen deze. Het is dan ook de bedoeling om ze ergens te laten bij aansluiten en om ze ergens mee te kunnen associëren.

De voorziene windturbines worden geassocieerd met de N45 en ook met de aanwezige HS-lijnen.

De afstand tot de N45 ligt in de grootteorde van de maximale tiphoogte van de windturbines; dergelijke afstanden worden in elk geval nog ervaren als een bundeling met de weg.

Daardoor wordt het dynamisch karakter van deze transportas, waar zich een belangrijk deel van het actueel woon-werkverkeer en nog meer van regionaal en (inter)nationaal vervoer

in het kader van de economische activiteit afspeelt, aangevuld met een zicht op een onderdeel van de hedendaagse groene energieproductie, zoals reeds terug te vinden langs meerdere autosnelwegen in Vlaanderen.

Het mag duidelijk zijn dat 'landschappen' in de loop der tijden mee geëvolueerd zijn ingevolge de behoeften en technologische ontwikkeling van de 'gebruikers' ervan. Autosnelwegen met aanhorigheden zoals op- en afritten, overbruggingen, verlichtingsmasten, GSM-masten, vrij grootschalige verkeerssignalisatie zijn sinds lang vergroeid met onze kijk op de 'aanpalende' landschappen, net zoals HS-lijnen. Op vandaag maken daar steeds vaker ook windturbines deel van uit.

Dat de inplanting van windturbines in beschermd landschap of erfgoedlandschap moeilijk kan verantwoord worden, hoeft geen betoog. Maar binnen andere landschappen met vrij beperkte zichtlijnen vanaf of naar grootschalige infrastructuren of naar omliggende, soms dicht bebouwde, woonomgevingen (waar juist om milieutechnische redenen de nodige afstand bewaard wordt), maar waar de eigenlijke bestemming en het gebruik van de betrokken gebieden niet worden geschaad, kan niet automatisch gesteld worden dat ontoelaatbare schade wordt aangebracht aan de landschappelijke waarden van het gebied, noch dat de goede ruimtelijke ordening er door in het gedrang zou gebracht worden.

Uit voorgaande overwegingen kan afgeleid worden dat het project geen negatieve impact heeft op de kwaliteit en de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied, op voorwaarde dat de windturbines qua vorm en afmetingen, type en kleur op elkaar afgestemd zijn (hetgeen hier het geval is).

...

1.4.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht is het noodzakelijk, maar voldoende dat de genomen beslissing duidelijk aangeeft op welke overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de beslissing al dan niet te verlenen. De bestreden beslissing dient dan ook de motieven aan te geven waarom de aanvraag de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang brengt.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de landschappelijke kwaliteiten of de schoonheidswaarde van een gebied in de plaats te stellen van de verwerende partij. Bij de uitoefening van zijn legaliteitstoezicht kan de Raad enkel nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen en in die beslissing formeel tot uiting heeft gebracht. Wanneer door het vergunningverlenend bestuursorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan in de administratieve procedure aangebrachte adviezen geldt in principe dat het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger dient te motiveren.

1.5.

Het landschappelijk waardevol agrarisch gebied is een overdruk van het agrarisch gebied, waarbij overeenkomstig artikel 15.4.6.1 Inrichtingsbesluit enkel die handelingen en werken mogen worden uitgevoerd die in overeenstemming zijn met de in grondkleur aangegeven bestemming. Artikel 4.4.9 VCRO laat toe van deze basisbestemming af te wijken.

De zinsnede uit artikel 15.4.6.1 Inrichtingsbesluit 'voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen' lijkt, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij voorhoudt, op het eerste gezicht geen bestemmingsvoorschrift te zijn, zodat de toets aan de schoonheidswaarde van het landschap, de 'esthetische toets' of de 'landschapstoets' onverkort

geldt, ook bij clichering, met dien verstande dat de vereisten zoals bepaald in het typevoorschriftenbesluit hierbij eveneens in acht moeten genomen worden.

Uit de onder punt 1.4 geciteerde overwegingen, samen gelezen met de beantwoording van de bezwaren en de beschrijving van de aanvraag (zie citaten in feitenrelaas) blijkt op het eerste gezicht afdoende waarom de verwerende partij van oordeel is dat de inplanting van de windturbines de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengt.

Zo stelt zij in de bestreden beslissing onder meer dat het bestaande landschap “slechts kleine deelruimten betreft”, in belangrijke mate enerzijds beïnvloed door naburige lijninfrastructuur en/of andere gebieden met een harde bestemming (wonen en KMO-zone) en anderzijds begrensd wordt door aanpalend natuurgebied. Er wordt verder beschreven dat dit LWAG bestaat uit diverse akkers en weilanden, die ontsloten worden via de aanwezige openbare wegenis. Dit betreft de beschrijving van het landschap zoals het bestaat en in de mate het via het gewestplan bestemd werd tot ‘waardevol’. Ook de impact van de windturbines op dit landschap wordt beschreven en er wordt besloten dat *“door de impact van de naburige HS-lijnen de windturbines geen schaalverkleinend effect op het landschap tot gevolg hebben”*. Verder wordt ook nog aandacht besteed aan visuele en vormelijke elementen van de windturbines en wordt uitdrukkelijk gesteld dat de windturbines *“qua vorm en afmetingen, type en kleur op elkaar afgestemd zijn”* en dat door de inplanting van de windturbines de bestaande landschappelijke elementen niet worden vernietigd noch dat de rust van het landschap wordt verstoord.

Een dergelijke motivering komt de Raad op het eerste gezicht niet als kennelijk onredelijk voor. De stelling van de verzoekende partij dat de motivering in de bestreden beslissing slechts “algemene visies en stellingen” zijn wordt door de Raad dan ook niet ernstig bevonden. Uit het feit dat de verwerende partij bij de beoordeling van de schoonheidswaarde en de landschappelijke kwaliteiten van het gebied lijkt uit te gaan van de actuele toestand betekent nog niet dat daaruit kan worden afgeleid dat de verwerende partij eerder de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied tracht te ontcrachten. Ten slotte merkt de Raad op dat de verzoekende partij een andere mening lijkt te zijn toegedaan over de schoonheidswaarde en dat zij haar kritieken voornamelijk daarop steunt. Zo vindt de stelling dat het zou gaan om een ‘open kouter’ geen steun in het dossier nu de bestreden beslissing duidelijk de kleinere compartimenten van de diverse landschappen beschrijft.

Ten overvloede merkt de Raad op dat het voldoende is dat de bestreden beslissing een formeel motief bevat betreffende de landschappelijke kwaliteiten en de invloed van de windturbines op de schoonheidswaarde van het landschap. De lokalisatienota waarin deze landschappelijke kwaliteiten moeten beschreven staan, moet niet bij de bestreden beslissing gevoegd worden voor zover de bestreden beslissing dit formeel motief bevat.

1.6

Het eerste middelenonderdeel is niet ernstig.

2.

2.1

In haar tweede onderdeel licht de verzoekende partij toe dat de bestreden beslissing niet in overeenstemming is met het clusterings- en bundelingsprincipe zoals bepaald in de omzendbrief RO/2014/02.

In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

“ ...

De aanvraag voldoet aan de belangrijke principes van de omzendbrief R012014102, o.a. het bundelingsprincipe en het clusteringsprincipe. De bundeling met de N45 is

doorslaggevend omdat de weg vergelijkbaar is met een autosnelweg (2 baanvakken met pechstrook en fietspad in elke richting, gescheiden door een middenberm); de N45 is een drukke verbindingsweg met diverse gelijkgrondse kruisingen, verlichtingspalen, grootschalige verkeersborden, ... De N45 is de verbindingsas tussen de stedelijke gebieden van Aalst en Ninove; hij is tevens een aanvoerweg vanuit het zuiden naar de E40.

Ten oosten bevindt zich het verstedelijkt gebied van Denderleeuw; de gemeente Haaltert is aangeduid als een hoofddorp. Hierlangs gebeurt de inplanting van de windturbines. Haaltert sluit aan bij de bundel van grootschalige infrastructuur tussen Brussel en Gent. In deze bundel ligt de autosnelweg E40 en de spoorlijn Oostende-Brussel. Daarnaast liggen regionale infrastructuurlijnen op de gemeentegrens m.n. de Expresweg N45 van Ninove naar de E40 en de spoorlijn Zottegem naar Brussel. In deze bundel van infrastructuur worden de 4 windturbines in 2 clusters van 2 windturbines ingeplant parallel en zo dicht mogelijk aansluitend aan de Expresweg.

Deze lijninfrastructuur heeft een duidelijke ruimtelijke en visuele impact op het landschap dat doorsneden wordt en versnipperd zo de open ruimte. De lijnopstelling van de turbines is voorzien zo dicht mogelijk bij de N45, rekening houdend met alle beperkingen (zoals de Fluxys-leiding) en op een quasi identieke afstand. Zoals reeds gemeld, ligt de afstand tot de N45 in de grootteorde van de maximale tiphoogte van de windturbines; dergelijke afstanden worden in elk geval nog ervaren als een bundeling met de weg. Bovendien geldt voor windturbines 1 en 2 ook de bundeling met de aanwezige bovengrondse hoogspanningslijnen, direct ten westen van de N45. Hiermee werd geen rekening gehouden in het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep (IVVWG).

Het clusteringsprincipe wordt gevolgd, vermits de windturbines door hun hoogte visueel grotere tussenafstanden verdragen, zonder dat de eenheid van de groep verdwijnt.

Terwijl in het advies van de IWWG gemeld wordt dat, ingevolge de inplanting in een zone met meerdere archeologische sites, voorwaarden en bijzondere voorschriften dienen aangevraagd te worden bij Onroerend Erfgoed, werd door dit agentschap een onvoorwaardelijk gunstig advies in toepassing van het decreet op het archeologisch patrimonium geformuleerd.

Om voormelde redenen wordt het ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep niet bijgetreden.

Windturbine 2 is gelegen nabij (op ca. 300m) een modelvliegtuigclub in Denderleeuw. Van deze vergunde recreatieve activiteit zal de actieradius uit veiligheidsoverwegingen in de richting van de N45 deels worden ingeperkt, maar deze activiteit wordt hierdoor geenszins onmogelijk gemaakt.

Het college van burgemeester en schepenen van Haaltert bracht een ongunstig advies uit, gebaseerd op de talrijke bezwaarschriften, het advies van de GECORO en eigen overwegingen. Het college is van oordeel dat de ruimtelijke afweging in het dossier niet grondig genoeg gebeurde. Meer bepaald de voorgestelde uitwerking van het bundelingsprincipe met de aanwezige woonkernen, KMO-zones en ook de N45 vindt het college te vergezocht.

Uit de uitvoerige beoordeling van de bezwaren en de toetsing aan de principes van de omzendbrief (zie hiervoor) kan besloten worden dat de ingediende bezwaren ontvankelijk, maar grotendeels ongegrond zijn. Voor zover ze gegrond zijn, kan er aan de bezwaren tegemoet gekomen worden door het opleggen van de passende voorwaarden.

Op basis van de documenten van het aanvraagdossier en van de lokalisatienota in het bijzonder, kan bezwaarlijk gesteld worden dat er geen degelijke ruimtelijke afweging van het project zou gebeurd zijn. Deze afweging gebeurde in functie van de diverse criteria die in de omzendbrief ter zake worden geformuleerd. Zoals reeds vermeld, is er duidelijk

sprake van bundeling met de aanwezige lijninfrastructuren in het gebied, die reeds een relevante ruimtelijke impact op het landschap hebben. Bij de inplanting werd niet enkel rekening gehouden met de optimalisatie van de energieproductie, maar ook met de afstand tot bewoning, de veiligheidsafstand tot gasleidingen, de nabijheid van een aantal beekvalleien en de mogelijke impact op natuurwaarden en het landschap. De afstand tot de N45 ligt in de grootteorde van de maximale tiphoogte van de windturbines; dergelijke afstanden worden in elk geval nog ervaren als een bundeling met de weg. Hierbij kan ook gemeld worden dat de windturbines in overeenstemming zijn met het provinciaal 'beleidskader windturbines'. Door de quasi gelijke afstanden die de windturbines aanhouden ten opzichte van de N45, hun gelijke vorm en afmetingen, type en kleur, en door de traag draaiende wieken, vormen de windturbines een geordend geheel in aansluiting bij de bestaande infrastructuur. Al deze elementen zorgen ervoor dat het project zal ervaren worden als een kwalitatief windpark, zonder aantasting van het landschap, dit zowel binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, als daarbuiten in de omliggende bestemmingsgebieden. De windturbines integreren zich in het bestaande landschap en zijn dus verenigbaar met de actuele landschappelijke kwaliteiten.

...

2.2

Op het eerste gezicht blijkt uit de voorgaande overweging dat de verwerende partij de aspecten "bundelings- en clusteringsprincipe" afdoende heeft beoordeeld en het andersluidende advies van de Interdepartementale Windwerkgroep afdoende heeft weerlegd.

De Raad merkt hierbij bijkomend op dat de verzoekende partij geen schending van een aantal principes uit de omzendbrief kan invoeren aangezien voormelde omzendbrief geen bindende of verordenende kracht heeft.

Het volstaat, om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht, dat uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat de beleidslijnen inzake bundeling en clustering werden beoordeeld. De voorliggende beoordeling is op het eerste gezicht niet kennelijk onredelijk.

Voor het overige heeft de verwerende partij nog een volledig onderdeel gewijd aan de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening (zie weergave in feitenrelaas) waarin de locatiekeuze uitgebreid aan bod komt. Ook het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert komt daarbij aan bod en wordt weerlegd. In het licht van de oorspronkelijke keuze van de tussenkommende partij wat de locatie betreft, zijn de opgegeven motieven inzake de locatie niet kennelijk onredelijk. Het behoort ook niet tot de taak van het vergunningverlenend bestuursorgaan om alternatieve locaties te gaan onderzoeken.

2.3

Het tweede middelenonderdeel is niet ernstig.

3

3.1

In het derde onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij aan dat het voorwerp van de aanvraag niet duidelijk is. De verzoekende partij meent dat de studies naar de hinder en risico's voor de onmiddellijke omgeving werden uitgevoerd op basis van turbines met kleinere afmetingen en lagere vermogens. Zij besluit dat de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren ook hier niet voldoende worden weerlegd omdat er geen zekerheid bestaat over de maximale afmetingen en het maximale vermogen van de windturbines.

In de bestreden beslissing wordt op het derde bezwaar geantwoord als volgt:

“ ...

2. *Er wordt een vergunning gevraagd voor windturbines met een maximale masthoogte van 113m, een maximale rotordiameter van 90m en een maximale tiphoogte van 150m. De aanvrager voorziet de mogelijkheid dat één van 2 types windturbines (Enercon E70 & Enercon E82) op de inplantingsplaatsen gerealiseerd zal worden. Het verschil tussen de turbines betreft o.a. het materiaal van de mast, nl. beton of staal, en de rotordiameter, respectievelijk 71m en 82m. Voor beide types gelden de vooropgestelde maten. Visueel is er nauwelijks verschil tussen de types. De geluidsstudie werd uitgevoerd met het type Enercon E70 met de maximale masthoogte. De slagschaduwstudie werd uitgevoerd voor de 2 voorziene types: voor de Enercon E70 met mast 113m en de Enercon E82 met mast 108m. Deze studies hebben niet de bedoeling de exacte hinder te voorspellen, maar geven een zo nauwkeurig mogelijke indicatie van de te verwachten hinder. Het nominale vermogen (het maximaal continu leverbaar vermogen) van beide types turbine bedraagt 2,3MW en het maximaal vermogen (piek) bedraagt 3MW per turbine. Het type windturbine en de bijhorende potentiële hinder is bijgevolg voldoende gekend.*

Dit bezwaar wordt niet weerhouden.

...”

Gelet op de voorgaande overweging is het voor de Raad op het eerste gezicht niet duidelijk waarom de verzoekende partij meent dat het voorwerp van de aanvraag niet voldoende is omschreven. Zowel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als de verwerende partij gaan uitdrukkelijk in op het bezwaar dat de aanvraag niet voldoende duidelijk zou zijn. Verder oordeelt de Raad op het eerste gezicht dat de loutere vaststelling dat de studies aangaande de hinder en risico's betrekking hebben op windturbines van een kleiner formaat als zodanig geen weerslag heeft op het duidelijk omschreven voorwerp van de aanvraag. In ieder geval stelt de Raad vast dat de verzoekende partij op het eerste gezicht niet aantoont waarom dit laatste wel het geval zou zijn.

3.2

Ook dit middelenonderdeel wordt niet ernstig bevonden.

4.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat het eerste middel niet ernstig is.

B. Tweede middel

1.

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.1 en 1.1.4 VCRO, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij houdt in essentie voor dat in het aanvraagdossier noch in de bestreden beslissing voldoende rekening wordt gehouden met de impact van de windturbines op de modelbouwvliegtuigclub Aeroscouts en dat zonder meer wordt aangenomen dat de aangevraagde windturbines verzoenbaar zijn met die vliegtuigclub. De bestreden beslissing is volgens haar dan ook genomen op basis van onjuiste en onvolledige informatie waardoor het de materiële motiveringsplicht schendt. Tot slot meent de verzoekende partij dat het risico op botsingen reëel is en een veiligheidsrisico dus niet is uitgesloten. Evenmin vindt de verzoekende partij het advies van

het Directoraat Generaal van de Luchtvaart terzake relevant omdat dit volgens haar enkel van toepassing is op “bemande vliegtuigen”.

In haar uiteenzetting wijst zij er op dat windturbine 2 voorzien is om ingeplant te worden op een afstand van 200 à 300 meter van het vliegterrein, pal achter de startbaan en voor een belangrijk stuk overlappend met de vliegzone.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij dit middel en stelt dat de verzoekende partij in de uiteenzetting van haar belang bij de vordering niet ingaat op mogelijke veiligheidsrisico's. Zij stelt ook vast dat de woning van de verzoekende partij zich niet bevindt in de onmiddellijke omgeving van de modelbouwvliegtuigclub. De vliegtuigclub ligt volgens de verwerende partij immers op enkele kilometers van de woonplaats van de verzoekende partij zodat in alle redelijkheid niet beweerd kan worden dat de verzoekende partij effectief hinder zou kunnen ondervinden door 'het hypothetisch en onbestaand risico op aanvaringen tussen modelvliegtuigen en de windturbines.'

Uiterst ondergeschikt merkt de verwerende partij nog op dat het gegeven dat in het aanvraagdossier geen rekening wordt gehouden met de aanwezigheid van de modelbouwvliegtuigclub niet kan leiden tot de onwettigheid of de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien dit aspect in de bestreden beslissing wel wordt behandeld.

3.

De tussenkomen partij sluit zich aan bij de ingeroepen exceptie inzake het gebrek aan belang bij het middel. Daarnaast benadrukt zij dat het Directoraat-Generaal voor de Luchtvaart bij het opstellen van het advies wel degelijk rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van het modelluchtvaartterrein en dat eventuele onvolledigheden in het aanvraagdossier enkel tot de vernietiging van een beslissing kunnen leiden indien zij de zorgvuldige beoordeling van de aanvraag zouden verhinderen of indien zij de vergunningverlenende overheid zouden misleiden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij meent dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing niet voldoende heeft onderzocht wat de impact is van de windturbines op de nabijgelegen modelbouwvliegtuigclub. De Raad stelt samen met de verwerende en de tussenkomen partij vast dat het de verzoekende partij op het eerste gezicht bij dit middel aan belang ontbreekt.

De Raad stelt immers vast dat de verzoekende partij in haar inleidende verzoekschrift onder het eerste middel uitdrukkelijk stelt dat WT2 en WT3 een onderlinge afstand hebben van ongeveer 1800 meter, wat overigens ook wordt bevestigd in de bestreden beslissing. Daarnaast merkt de Raad op dat de bestreden beslissing vermeldt dat “windturbine 2 gelegen [is] nabij (op ca. 300m) een modelvliegtuigclub in Denderleeuw...” De voorgaande vaststellingen worden door de partijen niet betwist. In haar verzoekschrift maakt de verzoekende partij duidelijk dat haar woning het dichtst gelegen is bij windturbine drie en dat dit de enige windturbine is waarop zij uitzicht heeft. Windturbine twee staat dus helemaal niet in de onmiddellijke omgeving van de woning van de verzoekende partij.

Onverminderd de vraag of in de bestreden beslissing voldoende rekening wordt gehouden met de modelbouwvliegtuigclub, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij zich bezwaarlijk kan beroepen op ingeroepen hinder en nadelen die zij zou kunnen ondervinden van een windturbine die zich op een afstand van haar woning bevindt van ruim 1000 meter, laat staan dat de verzoekende partij de vermelde hinder en veiligheidsrisico's op het eerste gezicht aannemelijk

maakt. De door de verzoekende partij in dit middel ontwikkelde argumentatie heeft geen betrekking op haar individueel belang, noch toont zij aan dat zij bij een eventuele vernietiging op grond van de voorgehouden schendingen enig voordeel zou kunnen halen. Op het eerste gezicht kan de ingeroepen schending de verzoekende partij niet benadelen.

2.

Het middel is dan ook op het eerste gezicht niet ontvankelijk bij gebrek aan belang en bijgevolg niet ernstig.

C. Derde middel

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1° b) en 4.3.1, §2 VCRO, van artikel 16, §1 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna decreet Natuurbehoud), de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook de schending van het materiële motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij legt uit dat artikel 16, §1 van het decreet natuurbehoud aan de vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt om “een natuurtoets” door te voeren waarin moet worden nagegaan of de gevraagde activiteit schade aan de natuur zal doen ontstaan. Indien zij tot die vaststelling komt, moet zij voorwaarden opleggen die de schade voorkomen, beperken of herstellen. De verzoekende partij wijst er op dat windturbine twee en drie worden ingeplant vlakbij een zone ingekleurd als natuurgebied en dat die natuurgebieden volgens de biologische waarderingskaart ‘biologisch waardevol tot zeer waardevol’ zijn. Niettegenstaande er tijdens het openbaar onderzoek bezwaren werden geuit over het gebrek aan een dergelijke toets is daarover in de bestreden beslissing niets terug te vinden. Op grond van deze vaststellingen meent de verzoekende partij dat de verwerende partij daarover minstens een formele motivering had moeten opnemen.

2.

De verwerende partij antwoordt daarop dat de Interdepartementale Werkgroep Windenergie in haar advies stelde dat er “*geen bijkomende, significante negatieve invloed [wordt] verwacht op natuur en avifauna.*” De verwerende partij beklemtoont dat er in die werkgroep een vertegenwoordiger van het Agentschap voor Natuur en Bos zetelt en dat die vertegenwoordiger dus oordeelde dat er geen bijkomende negatieve invloed kon worden verwacht. Verder merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij reeds zelf aangeeft dat de windturbines niet in natuurgebieden of biologisch waardevolle of zeer waardevolle gebieden zijn gelegen. Alvast toont de verzoekende partij volgens haar niet ernstig aan dat de windturbines een significant effect kunnen hebben op de natuur.

3.

De tussenkomende partij voegt daar nog aan toe dat het Agentschap Natuur en Bos in het kader van de milieuvergunningsaanvraag op 22 september 2010 een advies uitbracht waarin die reeds stelde dat het project geen negatief effect zal hebben op het natuurlijk milieu. Verder verwijst zij naar de lokalisatienota waarin de impact van de turbines op het natuurlijk milieu wel werd beschreven en geëvalueerd. Gelet op het voorgaande meent de tussenkomende partij dat de verwerende partij de bestreden beslissing op dit punt niet zeer omstandig formeel diende te motiveren.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 16, §1 van het decreet Natuurbehoud luidt als volgt:

“
...
In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.
...”

De natuurtoets verplicht een vergunningverlenende overheid te onderzoeken of een aanvraag al dan niet vermijdbare schade aan de natuur kan of zal veroorzaken. Het artikel 16 is immers een algemeen toetsingskader voor de bescherming van natuurwaarden. Bij de vaststelling van vermijdbare schade, moet de vergunningverlenende overheid de vergunning weigeren of redelijkerwijze voorwaarden opleggen om schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.

Dat de vergunningverlenende overheid de haar door artikel 16, §1 van het decreet Natuurbehoud opgelegde zorgplicht is nagekomen, moet blijken, zo niet uit de bestreden beslissing zelf, dan toch uit de stukken van het dossier.

Uit de parlementaire voorbereiding (*Parl.St. VI. Parl. 1996-97, nr. 690/1, p. 6-7 en 11*) blijkt bovendien dat de natuurtoets een zogenaamde „horizontale” en „niet-gebiedsgerichte maatregel” is, die van toepassing is ongeacht de stedenbouwkundige bestemming van een perceel. De loutere vaststelling dat de windturbines niet gelegen zijn in een natuurgebied neemt bijgevolg niet weg dat de vergunningverlenende overheid verplicht is een natuurtoets uit te voeren.

2.

De verwerende partij moet op een zorgvuldige wijze haar beslissing voorbereiden en deze beslissing steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bij de voorbereiding van het dossier zal de verwerende partij de feitelijke en juridische aspecten dan ook deugdelijk moeten onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

3.

Samen met de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat artikel 16, §1 van het decreet Natuurbehoud geen bijzondere formele motiveringsplicht oplegt. Het is noodzakelijk, maar voldoende dat uit de bestreden beslissing zelf, dan wel uit de stukken van het dossier blijkt dat de verwerende partij de haar door artikel 16, §1 van het decreet Natuurbehoud opgelegde zorgplicht is nagekomen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen, is de verwerende partij er dus niet toe verplicht uitdrukkelijk een formeel motief te wijden aan de natuurtoets.

4.

De Raad stelt vast dat in de lokalisatienota die toegevoegd werd bij de vergunningsaanvraag onder punt 4.11 uitvoerig wordt ingegaan op de impact van de aanvraag op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Zo wordt er onder andere gesteld dat *“de inplanting van de windturbines zo [is] opgezet dat broedgebied, pleister- en rustgebieden en belangrijke trekroutes van beschermde, bedreigde kwetsbare of zeldzame soorten vermeden worden”*. Verder gaat de lokalisatienota nog in op het nabijgelegen VEN-gebied ‘De Vallei van de Dender en de Mark’ en wordt bovendien

gesteld dat de inplanting zich niet situeert in een vogelrichtlijngebied of habitatrichtlijngebied noch in een Natura2000 gebied.

Ook bevat de bestreden beslissing de volgende overweging:

“ ...

De projectzone is niet gelegen in een broed-, pleister- en/of rustgebied, weidevogel- of akkervogelgebied, noch in de nabijheid van seizoens-, slaap- en voedseltrekroutes. Nadelige invloeden op vogelpopulaties worden bijgevolg niet verwacht.

De inplanting ligt niet in of nabij een VEN/IVON gebied. De windturbines zijn gesitueerd op ca. 2km afstand van het dichtstbijzijnde VEN-gebied, nl. 'De Vallei van de Dender en de Mark'. Deze afstand is voldoende groot zodat er geen schade kan optreden.

De projectzone situeert zich niet in of nabij een vogelrichtlijngebied en is ook niet gelegen in of nabij een habitatrichtlijngebied. De inplanting van de turbines zal bijgevolg geen nadelige gevolgen hebben op dergelijke gebieden.

De geplande windturbines WT1, WT3 en WT4 zijn gelegen in een biologisch minder waardevol gebied. WT2 bevindt zich in een gebied, dat bestaat uit een complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen (grasland met bomenrijen en houtkanten). Gelet op de beperkte grondinname zal er geen significante impact zijn op het betrokken grasland; de aanvraag heeft geen gevolgen voor de bestaande bomenrijen en houtkanten.

Het realiseren van de windturbines heeft slechts een minimale invloed op het bodemgebruik door de beperkte oppervlakte-inname. Tevens wordt er voor gezorgd dat hemelwater nabij de windturbines kan infiltreren.

...”

De verzoekende partij kan dan ook niet gevolgd worden nu zij stelt dat er in de bestreden beslissing geen formeel motief terug te vinden is over de natuurtoets. De Raad oordeelt op het eerste gezicht dat uit bovenstaande vaststellingen, uit de bestreden beslissing, dan wel uit de stukken van het dossier blijkt dat de verwerende partij de haar door artikel 16, §1 van het decreet Natuurbehoud opgelegde zorgplicht is nagekomen.

5.

Het middel is niet ernstig.

D. Hoogdringendheid

Aangezien in het vorige onderdeel de middelen van de verzoekende partijen niet ernstig worden bevonden, is een onderzoek naar de hoogdringendheid niet verder aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 22 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS